

بخشی از ترجمه مقاله

عنوان فارسی مقاله :

پیامدهای ایمنولوژیکی پیوند سلول بنیادی آلوژنیک : پیوند در برابر میزبان و پیوند در برابر پاسخ های لوسمی (سرطان خون) و مفاهیم حاصل برای درمان آینده

عنوان انگلیسی مقاله :

Immunologic Outcomes of Allogeneic Stem Cell Transplantation: Graft-Versus-Host and Graft-Versus-Leukemia Responses and Implications for Future Therapy

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

While this review has focused on immunotherapeutic strategies, optimization of conditioning regimens continues to be a priority. Incorporation of agents including gemcitabine [175–177], bendamustine [178] for lymphomas or novel agents like proteasome inhibitors; HDAC inhibitors in myelomas; or Btk or PI3K δ inhibitors in lymphoid malignancies may also improve outcomes. Antibodies or immunotoxins (brentuximab, anti-CD22 immunotoxins, etc.) are also likely to be increasingly utilized in pre- and post-transplant conditioning and maintenance therapies. Additionally, targeting of putative cancer stem cell pathways (Notch, Hedgehog, β -catenin, etc.) during conditioning may also improve outcomes. Post-transplant maintenance/consolidation treatments have already given good results (e.g., lenalidomide, imatinib) and other promising strategies (e.g., hypomethylating agents in leukemias) are also being developed. Many of these strategies may have intended or unintended immunologic consequences, which should be assessed systematically when clinical trials of these agents are conducted.

در حالی که در این مطالعه تمرکز ما بر این است که استراتژی های ایمنی درمانی و بهینه سازی رژیم ها ، اولویت باشند. ترکیب عواملی شامل جمسیتابین ، بنداموستین برای لنفوم ها یا عوامل جدیدی مانند مهار کننده های پروتئازوم ، مهارکننده های HDAC در میلوما یا مهارکننده های Btk و PI3K δ در سرطان لنفاوی ، ممکن موجب بهبود نتایج شود. آنتی بادی ها یا سم های ایمنی (برنتوکسیماب ، سم های ایمنی ضد CD22 و ...) نیز به احتمال زیاد قبل و بعد از پیوند و ادامه ی درمان ها به کار می روند. علاوه بر این ، هدف قرار دادن مسیرهای سلول های بنیادی قلمداد شده در طول درمان ممکن است موجب بهبود نتایج شود. درمان های تثبیت و نگهداری پس از پیوند نیز نتایج خوبی را ناشی شده اند (به عنوان مثال لنالیدومید ، ایماتینیب) و استراتژی های امیدوار کننده ی دیگری (مانند عوامل هایپومتیلیتینگ در لوسمی) نیز توسعه یافته اند. بیشتر این استراتژی ها ممکن است نتایج خواسته یا ناخواسته ی ایمنولوژیکی داشته باشند ، که زمانی که آزمایش های بالینی این عوامل انجام می شوند ، به طور سیستماتیک بررسی شود.

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت

ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

همچنین برای مشاهده سایر مقالات این رشته [اینجا](#) کلیک نمایید.